

"O influență cerească" și originea ei

Duminică, 1 ianuarie 2006

Gili Cârstea

„Noi toți trebuie să recunoaștem că este timpul ca o influență înviorătoare, cerească, să fie adusă în comunitățile noastre.”

Așa spunea sora White (în paragrafele citate ieri), iar noi toți recunoaștem că este timpul ca o influență înviorătoare să fie adusă în comunitățile noastre. Problema este că biserica nu știe de unde să ia acea „influență,” fiind sfâșiată de divergențe majore cu privire la acest subiect.

Unii propun o întoarcere la faptele moarte. Ei spun că Dumnezeu Și-ar întoarce fața spre noi dacă ne-am depărta de păcatele favorite, personale sau denominaționale.

Alții insistă să ne orientăm spre teologia bisericilor populare. Ei spun că distinctivile adventiste ne împiedică să colaborăm eficient cu cei ce vor să-L prezinte lumii pe Hristos cu o singură voce.

Majoritatea mută din biserică nu face nimic special. Așteaptă să se întâmple ceva, și între timp caută să se așeze cât mai bine în lumea aceasta.

De unde trebuie luată influența înviorătoare, cerească? Dumnezeu ne spune clar de unde trebuie luată:

„Solia lui Dumnezeu a fost prezentată poporului cu claritate și putere. Ea este chiar solia pe care Dumnezeu dorește să o dea bisericii Sale acum. Refuzul vostru de a o asculta, împotrivirea voastră, deși nu va opri această lucrare, va aduce o mare pierdere sufletelor voastre.”

„Solia” despre care se vorbește aici este cea pe care ea a descris-o astfel:

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis o foarte prețioasă solie prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos. Aceasta este solia pe care Dumnezeu a ales-o să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie proclamată cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Său în măsură bogată” (TM 91-92).

Aceasta este sursa sigură pentru influența cerească necesară comunităților noastre. Singura problemă este că poporul nostru a fost învățat mai bine de un secol că solia nu a fost de la Dumnezeu, sau că ea nu este a îngerului al treilea. Între timp, fiecare administrație a experimentat diverse tehnici de a aduce în biserică influența cerească, dar aceasta s-a dovedit la fel de eluzivă ca marea strigare, pentru care ne antrenăm de ani de zile fără nici o finalitate.

Acum, la cumpăna dintre ani, nu ne-ar strica un moment de sobrietate, în care să cântărim opțiunile și să ne întrebăm ce vrem să facem cu această solie și cu lumea. Nu există în fața noastră decât două alternative:

„Lumea este o a doua Sodomă. Sfârșitul este chiar asupra noastră. Este oare rezonabil să credem că nu există nici o solie care să pregătească un popor spre a sta în picioare în ziua Dumnezeului cel Mare? De ce această puternică retragere? Se va stinge solia îngerului al treilea în întuneric? Sau va lumina ea tot pământul cu slava ei? Se va stinge oare lumina Duhului Sfânt, iar biserica va rămâne lipsită de harul lui Hristos, ca piscurile Ghilboa, care nu au nici rouă, nici ploaie?”

Suntem încă la răscrucea periculoasă în care ne-a lăsat conflictul din jurul neprihănirii lui Hristos. Putem decide să lăsăm solia 1888 să lumineze tot pământul cu slava ei, sau o putem lăsa să se stingă în întuneric. O a treia variantă nu există.

Te simți implicat în această criză? Dacă nu, este vremea să iei o hotărâre finală, căci timpul parcă și-a pierdut răbdarea, iar sub norul gros de beznă care ascunde caracterul lui Dumnezeu, Satana se pregătește să curme alte milioane de vieți nevinovate. Dacă nu crezi că această solie este singura care poate lumina pământul, cel puțin nu împiedica pe alții să o plaseze în această poziție. „Refuzul vostru de a o asculta, împotrivirea voastră... nu va opri această lucrare,” ea doar va dezonora pe Dumnezeu câțiva ani în plus, ani pe care odată îi vom regreta amar.